

***Олександр
Сергійович
Пушкін***

1799-1837

**6 червня 1799
року
в Москві, у
Німецькій
слободі,
народився
хлопчик, якому
суджено було
стати одним із
найвеличніших
поетів Росії**

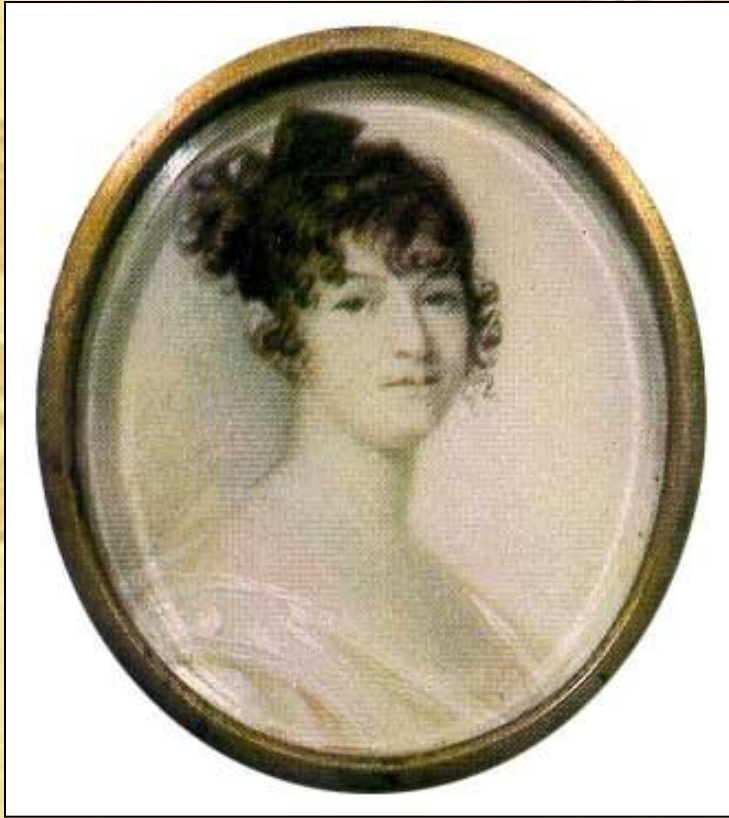

Пушкін у дитинстві. 1800-1802

**Батько,
Сергій Львович,
належав до
стародавнього
дворянського роду,
небагатий поміщик,
освідчена людина,
добре знав
літературу,
був знайомий із
багатьма
російськими
письменниками та
сам небагато писав.**

С.А. Пушкін. 1824р.

Н.О. Пушкина. 1800-і рр.

**Мати,
Надія Осипівна, уроджена
Ганнібал, була внучкою
Абрама Петра Ганнібала –
«Арапа Петра Великого,
російського генерала.**

**Прадідусь,
Абрам
Петрович
Ганнібал
"Арап
Петра
Великого"**

Ольга Сергіївна

**Дітей у родині
Пушкіних було
трое. Старша -
Ольга, другий -
Олександр і
молодший -
Льовушка,
улюбленець
родини.**

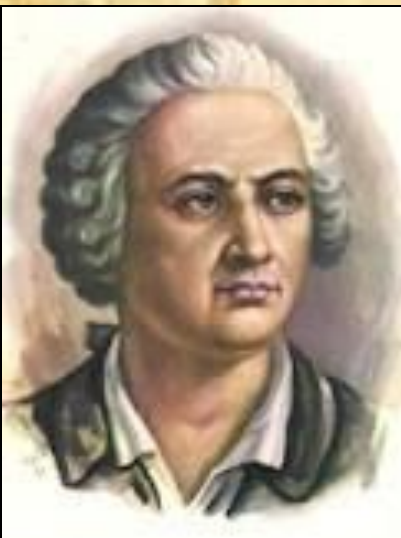

Лев Сергієвич

Олександр Сергієвич

Ще в дитинстві Пушкін познайомився з російською поезією від Ломоносова до Жуковського, з комедіями Мольєра і Бомарше, творами Вольтера та інших просвітителів XVIII століття.

Ломоносов

Мольєр

Вольтер

Жуковський

Бомарше

Любов до рідної мови маленькому Пушкіну прищепили бабуся, Марія Олексіївна Ганнібал, яка чудово розмовляла та писала російською (явище, рідкісне у дворянських родинях того часу), і нянька Арина Родіонівна.

19 жовтня 1811 р., у 12 років, Пушкін вступив до щойно відкритого Царськосельського ліцею- привелійованого навчального закладу, призначеного для підготовки за спеціальною програмою державних чиновників з дітей дворянського стану.

Імператорський Царськосельський ліцей, під Петербургом, був створений для навчання і виховання юнаків, призначених до «найважливіших частин служби Державної».

У своїх правах ліцей прирівнювався до російських університетів і знаходився під особливим покровительством Олександра І. До ліцею приймали дворянських хлопчиків 10-12 років за підсумками вступних екзаменів.

Навчальний рік у Царськосельському ліцеї продовжувався 11 місяців, з 1 серпня по 1 липня. Ліцей був закритим закладом. Протягом всього терміну навчання вихованці не мали права покидати межі Царського Села.

Кімната Олександра Пушкіна

«...В каждой комнате – железная кровать, комод, конторка, зеркало, стул, стол для умывания, вместе и ночной. На конторке чернильница и подсвечник со щипцами...»

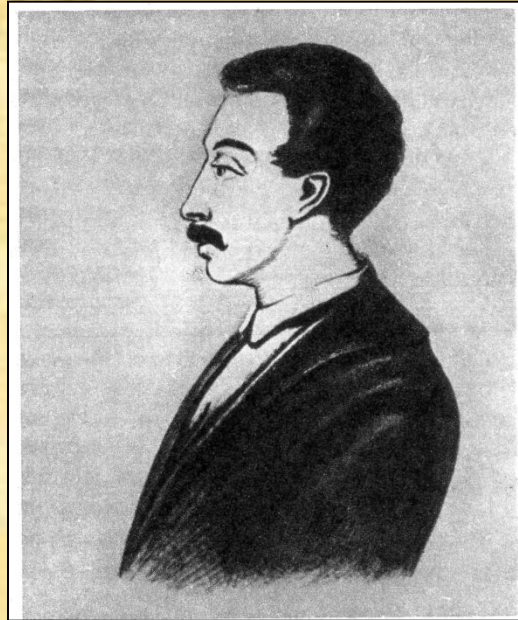
И.И. Пущин. Записки о Пушкине.

Саме тут Пушкін відчує себе Поетом.

**Талант його був визнаний товаришами по
лицею. Пушкін зберіг лицейську дружбу
та культ Лицею на все життя.**

**Антон
Антонович
Дельвіг**

**Вільгельм Карлович
Кюхельбекер**

**Іван Іванович
Пуцин**

Близькі друзі Пушкіна по лицею.

"Пушкін у Царському Селі", картина І. Рєпіна, 1911 р.

У 1815 р. Пушкін із тріумфом прочитав на екзамені свій вірш «Спогад у Царському селі» у присутності знаменитого поета Г.Р.Державіна. Строк перебування в лицее скінчився влітку 1817 року.

9 червня відбулися випускні екзамени.

**Ліцей було закінчено –
дитинство пройшло .
Почалось життя. У
чині колезького
секретаря поет був
призначений на
службу в Колегію
іноземних справ, де не
служив і дня, цілком
віддавшись творчості.
Він захоплювався
театром, балами,
став учасником
різних літературних
товариств.**

**«У той час не
було скільки-
небудь
грамотного
прапорщика,
який не знав їх
ім'я».**

**До цього періоду
належать вірші
«Вольність» (1817),
«До Чадаєва», «На
Аракчеєва» (1817-
1820), які, хоч не
публікувалися, але
були відомими .**

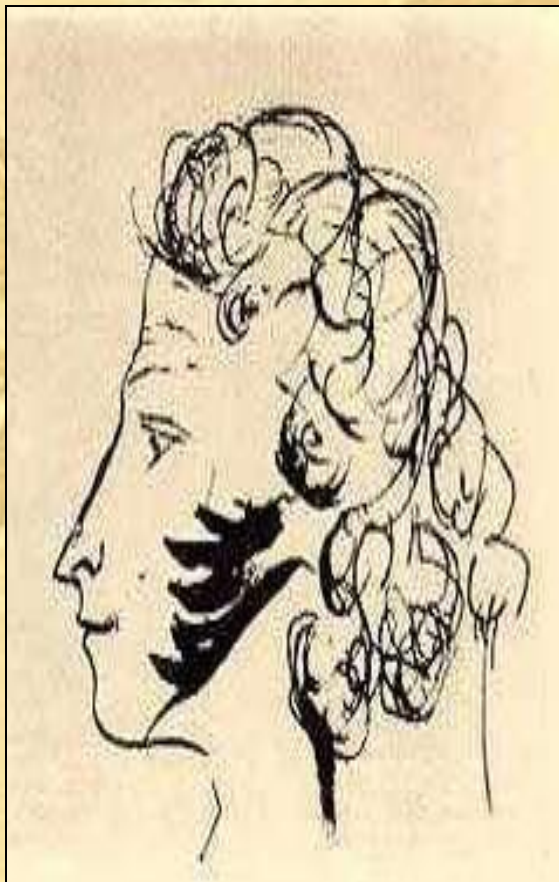
Ще до закінчення ліцею, у 1817 році, Пушкін почав писати поему «Руслан і Людмила», яку закінчив у березні 1820 року.

**Одразу після
закінчення
лицею у 1817 р.,
та вдруге у
1819 р., після
тяжкої хвороби
Пушкін приїздив
до маєтку
матері в с.
Михайлівське
Псковської
губернії.**

**За три роки заслання було
написано «Кавказський бранець»
(1821), «Бахчисарайський фонтан»
(1823), а також «В'язень», «Пісня
про віщого Олега» (1822).
Розпочато роман у віршах**

Автопортрет

**Пушкін в селі Михайлівському у
(Пущин у Пушкіна). 1875 р.**

Граф Воронцов

Будинок в Одесі, де жив Пушкін

- У липні 1823 р. Пушкіна переводять під начало графа Воронцова, і він переїжджає в Одесу. Складні відносини з графом призвели до того, що він був висланий з Одеси, звільнений з державної служби і висланий у маєток матері в с. Михайлівському, «під нагляд місцевого начальства».

Маєток матері в с. Михайлівському

**Маєток родини
Осипових-Вульф**

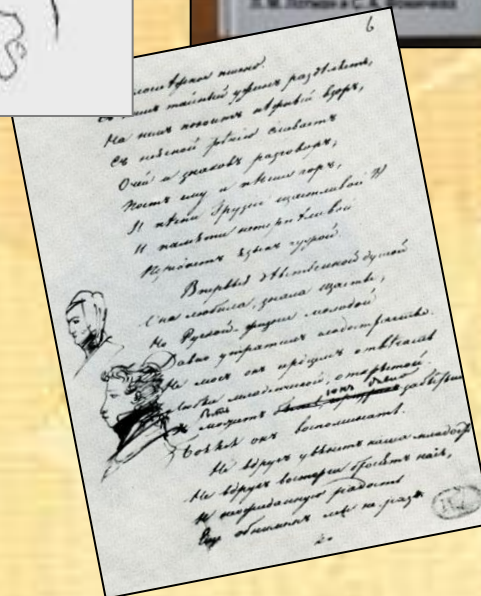
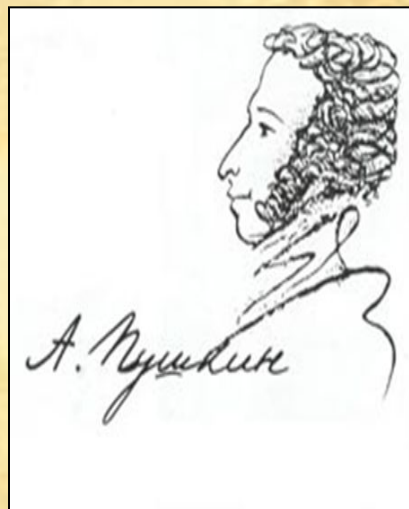
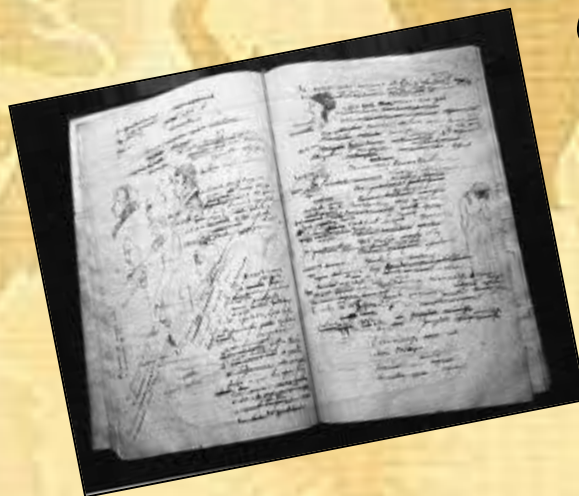
Осипови-Вульф

**Поет вів усамітнений спосіб
життя, одноманітність
якого скрашувало лише
спілкування із сусідами –
родиною Осипових-Вульф і
нянькою, що розповідала
йому казки**

Няня Пушкіна

У Михайлівському засланні засланні Пушкін формується як художник-реаліст: продовжує писати «Євгенія Онєгіна», почав писати «Бориса Годунова», написав епіграми «На Воронцова», «На Олександра І» тощо.

Михайлівське

*Под вашу сень,
Михайловские рощи,
Являлся я –
когда вы в первый раз
Увидели меня, тогда я был –
Веселым юношей,
беспечно, жадно
Я приступал лишь
только к жизни; - годы
Промчались - и вы
во мне прияли
Усталого пришельца.*

**Із маєтком своєї матусі, селом Михайлівським,
у Псковської губернії, Олександр Сергійович
Пушкін був пов'язаний протягом усього свого
зрілого життя 1817 по 1836 рр.**

Тригорське

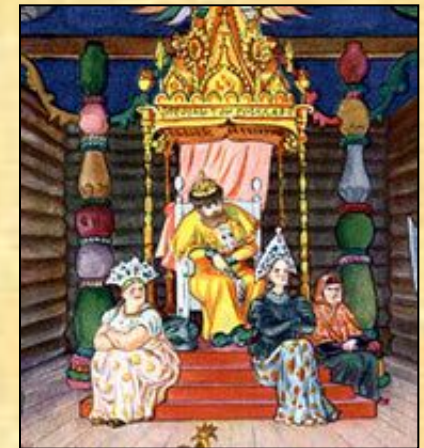
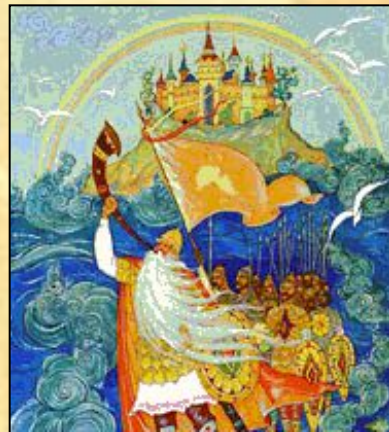

**Вранці та вдень
Пушкін зазвичай
працював, потім
виїздив верхи
або ходив до села
Тригорське, де
жили сусіди, з
якими він був
добре знайомий.**

**А вечорами, коли за вікном вила завірюха,
він знову, як у дитинстві, слухав ненькіні
казки та пісні. Ось як поет писав брату в
листі: «Знаєш ли мої заняття? До обіда
пишу записки, після обіда їзжу верхом,
вечером слухаю сказки... Что за прелесть
єти сказки! Каждая из них поэма!»**

Справжнім скарбом була для Пушкіна кожна казка його доброї і самобутньої талановитої няні Арини Родіонівни. "Он все с ней, коли дома", - згадували дворові люди села Михайлівського. Багато з її казок Пушкін використав пізніше як сюжети власних казок (у віршах).

Турбота та любов Арини Родіонівни прикрашала поету заслання. Пушкін по-справжньому міцно любив свою няню та написав декілька зворушливих поезій, в яких звертався до неї.

Зимовий вечір

*...Наша ветхая лачужка
И печальна и темна.
Что же ты, моя старушка,
Приумолкла у окна?
Или бури завываньем
Ты, мой друг, утомлена,
Или дремлешь под жужжаньем
Своего веретена?
Выпьем, добрая подружка
Бедной юности моей,
Выпьем с горя; где же кружка?
Сердцу будет веселей.
Спой мне песню, как синица
Тихо за морем жила;
Спой мне песню, как девица
За водой поутру шла...*

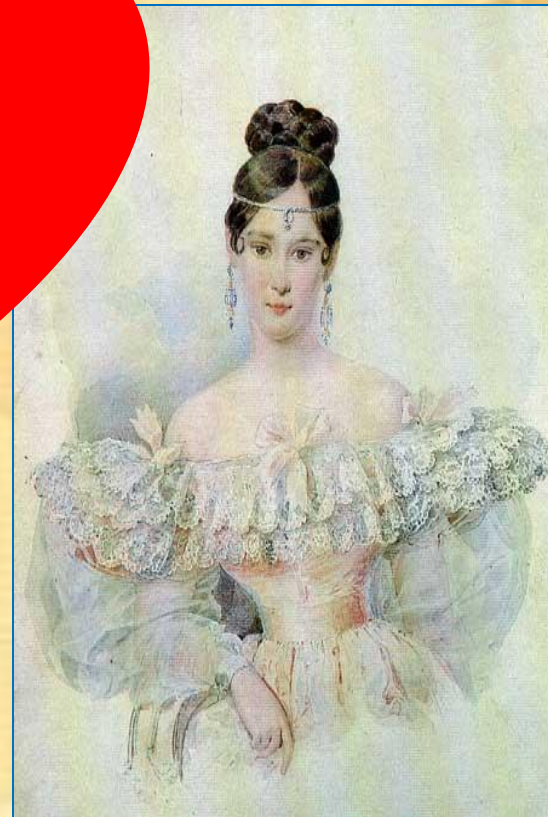
А.С.Пушкін «Зимний вечер»

**17 грудня 1825 року Пушкін
довідується про повстання
декабристів і арешт багатьох
друзів, із глибоким хвилюванням
чекає на звісток зі столиці. У вересні
1826 року одержує наказ від
імператора Миколи I
негайно прибути до нього в Москву
(сподівався зробити його
придворним поетом). Як про велику
милість він оголосив Пушкіну, що
сам буде його цензором. («Борис
Годунов» був кілька років під
забороною; поетові було заборонено
не тільки видавати, а й читати
будь-де свої твори, не переглянуті
царем.**

Імператор Микола I

**У травні 1828 року Пушкін
безуспішно просить дозволу поїхати
на Кавказ або за кордон. У той же
самий час сватається до першої
красуні вищого світу Наталії
Гончарової .**

Не одержавши відповіді від Гончарової, він без дозволу одразу самовільно їде на Кавказ. Враження від цієї поїздки передані в його нарисах «Подорож в Арзрум»(1829), у віршах «Кавказ», «Обвал», «На пагорбах Грузії...»

6 травня 1830 р. нарешті відбулася помолвка Пушкіна з Наталією Гончаровою. Батько виділив йому село Кістенювку з 200 душами селян, розташований у Ніжегородській губернії, неподалік від батьківського маєтку с. Болдіно. Поет виїхав туди, щоб підготуватися до весілля. Епідемія холери змусила його залишитися тут на кілька місяців (з 7 вересня по 2 грудня 1830 року). Талант Пушкіна досяг повного розквіту. Цей період творчості поета відомий як «Болдінська осінь».

**У Болдіно написано
такі твори, як
«Повісті Белкіна»,
«Маленькі
трагедії»,
«Будиночок у
Коломні», «Казка
про попа і
робітника його
Балду», вірші
«Елегія», «Біси»,
завершено «Євгенія
Онєгіна».**

**18 лютого 1831 року у Москві Пушкін
обвінчався з Н.Гончаровою.**

**Квартира Пушкіна
в Москві на Арбаті**

**З середини
жовтня 1831 р. і вже
до кінця життя
Пушкін із сім'єю
проживає у
Петербурзі.**

**Перші місяці
сімейного життя
вони провели в
Москві, знявши
квартиру на Арбаті**

**Квартира Пушкіна у
Петербурзі на
Набережній Мойці**

Улітку 1831 року Пушкін знову вступив на державну службу в Іноземну колегію з правом доступу в державний архів. Пише «Історію Пугачова» (1833), історичне дослідження «Історія Петра»

Є. Пугачов

Петро Великий I

**Старший син,
Олександр
Олександрович
Пушкін
(1833-1914 рр.)**

**Старша дочка,
Марія
Олександрівна
Пушкіна
(Гартунг)
(1832-1919 рр.)**

У О.С.Пушкіна та Натальї Гончарової було четверо дітей.

**Молодша
дочка,
Наталья
Олександрівна
Пушкіна
(Дубельт)
графіня
Меренберг)
(1836-1913 рр.)**

**Молодший син,
Григорій
Олександрович
Пушкін
(1835-1913 рр.)**

В тяжких умовах творча робота не могла бути інтенсивною (за поетом стежили, переглядали його листи, дедалі погіршувалися матеріальні справи родини, зростали борги), саме в останні роки написані «Пікова дама» (1833), «Єгипетські ночі», «Капітанська дочка» (1836), поема «Мідний вершник», казки.

написані

**Наприкінці
1835 року
Пушкін
одержав
дозвіл на
видання свого
журналу,
названого ним
«Современник**

»

На початку 1834 р. У Петербурзі з'явився француз барон Дантес. Він закохався в дружину Пушкіна та став за нею упадати. Цей конфлікт вилився в анонімні листи, образливі для честі дружини поета і його самого.

Ж. Дантес-Геккерн. 1830-і рр.

Вранці 27 січня (8 лютого – за нов.стилем) 1837 року, у передмісті Петербурга, на Чорній річці, відбулась дуель.

Смертельно поранений Пушкін

**Прожив дві
добы
в
страшних
муках,
Пушкін
помер
10 лютого
1837 року.**

**«Сонце
російської Поезії
закотилося»**

**Так сказав у некролозі
відомий
російський письменник
В.Ф.Одоєвський.**

Смерть поэта стала початком його безсмертної слави на землі.

**Люблю я Пушкина
творенья,
И это вовсе не секрет.
Его поэм, стихотворений
Прекрасней не было и нет!
С мальства его читаем**

**сказки,
В них жар души, природы
краски.
Добро цветёт в них, злоба**

**чахнет.
В них русский дух, в них
Русью пахнет!
За Пушкина Руси спасибо
От имени всего народа!
Ведь мы стихи его читаем
Как он писал –
без
перевода.**

**Презентацію розробила
учитель української мови та
літератури, зарубіжної
літератури Краматорської
загальноосвітньої школи I-III
ступенів №6**

Пріб Тетяна Іванівна